

over for problemerne hos den siddende regering; den er et studium i afmagt.

Hvad er der tale om? Der er tale om, at vi på en lang række områder står over for en dyb nedslidning af en natur, der er presset ud over sine tålegrænser på det ene område efter det andet. Vort drikkevand er i fare for at blive ødelagt, vore fisk dør, og Gudenådalen skal asfalteres. Der er simpelt hen en lang, lang række miljø-mæssige trusler, og så kommer man bare med det, jeg vil tillade mig at kalde en lille plan, som slet ikke svarer til de problemer, som vi står over for.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg synes, ministeren skulle gå hjem og skrive en rigtig naturplan, hvor man simpelt hen foretager en samlet kortlægning af, hvad det er for nogle problemer, Danmarks natur står over for. Den vil se meget dystert ud, er jeg desværre bange for, og hvis man skriver den, vil den også vise, at der vil være brug for en langt større og bredere og dybere indsats end den, der er lagt op til fra regeringens side.

Nu kommer vi i den kommende forespørgselsdebat nærmere ind på vandmiljøet, så det skal jeg ikke gå nærmere ind på her. Men alene på det område vil der være brug for en helt anderledes markant indsats end den, der er lagt op til fra regeringens side, og jeg synes i og for sig, det er sørgeligt, hvis debatten i dag skal ende med noget pindehuggeri om, hvordan de tre borgerlige partier skal forsøge at bortforklare deres ansvar for de økonomiske nedskæringer, de foretager. Jeg synes, det havde været mere rigtigt, hvis vi fik en debat om det pres, vores natur er udsat for, og hvad der skal gøres for at redde den, medens vi endnu har den.

Vi har set en planlovgivning, der lægger op til yderligere og stort set ukontrolleret bebyggelse i det åbne land. Vi ser motorvejsprojekterne, og vi ser en minister, der efter min opfattelse er alt for passiv, når det f.eks. gælder tilsviningen af vores drikkevand med de pesticider, som stadig siver ned i det. Det er dér, vore virkelige naturproblemer ligger, og dem er der meget få svar på i den redegørelse, vi har fået i dag, er jeg nødt til at sige til ministeren.

Man kan også undre sig over prioriteringerne. Vi kan læse i Ekstra Bladet i dag, at mens man rundbarberer budgetterne, har man åbenbart tænkt sig at give Bjørn Lomborg en check på 20 mio. kr. under højst besynderlige omstændigheder. Jeg tror egentlig, det kunne være nyttigt, hvis ministeren kunne finde lejlighed til at

forklare den besynderlige historie nærmere, for hvis den fremstilling, som står i Ekstra Bladet, er korrekt, nærmer det sig jo meget tæt noget, der må betegnes som en skandale.

Der er åbenbart tale om et personligt angreb fra statsministerens side. For jeg må sige, at det virker helt besynderligt, når det fremstår, som om ministeren ikke har ønsket, at der på den måde skulle smides 20 mio. kr. ud ad vinduet. Men det har statsministeren åbenbart bestemt hen over hovedet på miljøministeren. Det er i hvert fald det indtryk, man får, når man læser den artikel i Ekstra Bladet, og hvis det virkelig er rigtigt, at mens man skærer ned på f.eks. skovindsatsen, har man 20 mio. kr., som man bare kan smide ud til Lomborgs institut, er selve prioriteringen inden for regeringens miljøpolitik da kørt fuldstændig af sporet. Det håber jeg da ministeren kan redegøre lidt nærmere for.

Kl. 12.10

Så vil jeg til slut sige, at der har jo været en debat om, at der også kommer en finanslov efter den, der kommer til at gælde for 2003, og vi er fra Enhedslistens side naturligvis indstillet på at møde frem og deltage i konstruktive forhandlinger, hvis der indbydes til det. Jeg synes bare, det var besynderligt, at vi i år skulle stilles over for krav om en fuldstændig overflødig håndfæstning, og at vi bagefter skal høre den ene forklaring efter den anden om, at vi ikke vil være med til at bruge 50 mio. kr. Det er gennemgribende at stille tingene på hovedet og forsøge at give befolkningen et falsk indtryk af, hvad det rent faktisk var, der foregik i de forhandlinger.

Det, der foregik, var rent faktisk, at vi fra Enhedslistens side var indstillet på at acceptere og deltage i aftaler om anvendelse af et hvilket som helst beløb, som kunne anvendes til fornuftige formål, for sådan har vi det i Enhedslisten. Men det er da komplet urimeligt, at de tre flertalspartier ville have, at vi til gengæld skulle underskrive en håndfæstning gående ud på, at vi ikke måtte stemme for forslag om flere penge. Det var måske et problem for ministeren, at det kunne være, der blev et flertal for dem, men Dansk Folkeparti havde jo lovet regeringen, at der ikke ville være et flertal for flere penge, og hvorfor i alverden skulle vi andre så underkastes en håndfæstning?

Da Socialdemokratiet og De Radikale var i regering, kunne de godt indbyde Enhedslisten og SF til at deltage, uden at vi på forhånd skulle være bundet af, at vi ikke måtte stille forslag om yderligere penge. De lavede en aftale med En-